

แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

เดชาวัต แก้วศรีวงศกร¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 – 4 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งมีจำนวน 637 คน ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ F-test และสถิติ One -Way Analysis of Variance (ANOVA) ผลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาการบัญชี สาขาการตลาด สาขาการจัดการ สาขาบริหารสารสนเทศ โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีรายรับต่ำกว่า 5,000 บาท วิเคราะห์แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ การมุ่งมั่นในความสำเร็จ ภาวะความเป็นผู้นำ กล้าเสี่ยง ความรับผิดชอบ การสร้างสรรค์นวัตกรรม การเรียนรู้และพัฒนาตนเอง จริยธรรมทางธุรกิจ ที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการ ใช้สถิติ Regression วิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายรับที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน 2) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสาขาวิชาที่ศึกษาที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน 3) ปัจจัยด้านคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ความมุ่งมั่นในความสำเร็จ ภาวะความเป็นผู้นำ กล้าเสี่ยง ความรับผิดชอบ การสร้างสรรค์นวัตกรรม การเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และจริยธรรมทางธุรกิจ ส่งผลต่อแรงจูงใจในการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (Y) โดยค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) = 0.737 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ แรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการ

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Abstract

The objectives of this research were to study 1) Characteristics of entrepreneurship among undergraduate students of students of the Faculty of Business Administration Rajamangala University of Technology Srivijaya 2) Factors affecting entrepreneurial decision of undergraduate students of students of the Faculty of Business Administration Rajamangala University of Technology Srivijaya The sample group was undergraduate students in the 3rd – 4th year of the Faculty of Business Administration. Rajamangala University of Technology Srivijaya, with a total of 637 people, collected data using a questionnaire as a data collection tool. The statistics used in the data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, F-test and One-Way Analysis of Variance (ANOVA) statistic. Marketing Management Information Systems Branch mostly female with income less than 5,000 baht. Analysis of the motivations affecting decision-making as an entrepreneur, including commitment to success Leadership, risk taking, responsibility innovation learning and self-development business ethics affecting decision-making as an entrepreneur. Regression statistics were used to analyze multiplicative regression.

The hypothesis testing found that 1) different personal factors in terms of income did not affect the decision to become entrepreneurs differently 2) personal factors in different fields of study did not affect the decision-making as an entrepreneur. different entrepreneurial decisions. 3) The attributes of entrepreneurship include commitment to success. Leadership, risk taking, responsibility innovation learning and self-development and business ethics Affects the motivation for entrepreneurial decision of students of the Faculty of Business Administration Rajamangala University of Technology Srivijaya (Y) by correlation coefficient (R) = 0.737 with statistical significance at the 0.05 level.

Keywords : Entrepreneurial attributes , Entrepreneurial Motivation

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันการดำเนินธุรกิจมีการแข่งขันสูงมากขึ้นเรื่อยๆ และองค์การส่วนใหญ่มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับเรื่องของการคิดสร้างสรรค์และการนำนวัตกรรมมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากตลาดมีการแข่งขันที่สูงขึ้นและมีความแตกต่างกันไปจากเดิม พฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีความเปลี่ยนแปลงจากเดิม ธุรกิจที่อยู่รอดได้จำเป็นต้องมีการปรับตัวไปตามสถานการณ์ และมีความคล่องตัวไม่น้อยที่หันมาประกอบธุรกิจเป็นของตนเองอย่างจริงจัง

จากข้อมูลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า พบว่า ปี พ.ศ.2563 มีการจดทะเบียนนิติบุคคลใหม่ (ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด และบริษัทมหาชนจำกัด) จำนวน 63,340 ราย โดยมีมูลค่าการลงทุน 235,272 ล้านบาท ซึ่งมีอัตราการลดลงจากปี พ.ศ.2562 จำนวน 8,145 ราย คิดเป็น 11.39 เปอร์เซ็นต์ มีการลงทุนลดลง 92,192 ล้านบาท คิดเป็น 28.15 เปอร์เซ็นต์

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงได้มีหลายหน่วยงานที่ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว รวมไปถึงกระทรวงศึกษาธิการ ได้เล็งเห็นถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้มีการจัดตั้งโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา (University Business Incubator) หรือ UBI ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีพัฒนาการมาตั้งแต่ ปีพ.ศ. 2548 เพื่อส่งเสริมและสนับสนุน บุคลากรจากมหาวิทยาลัย ได้แก่ นักศึกษา นักวิจัยและอาจารย์ ในการพัฒนาธุรกิจ อุตสาหกรรมและเป็นผู้ประกอบการเอง โดยเน้นการใช้ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากมหาวิทยาลัย โดยมีจุดมุ่งหมายในการสร้างแรงบันดาลใจ ความตระหนัก และส่งเสริมจิตวิญญาณผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Spirit) ให้แก่นิสิต นักศึกษา คณาจารย์ และศิษย์เก่า ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม การฝึกอบรม แลกเปลี่ยนความรู้ด้านบ่มเพาะธุรกิจ ในสถาบันอุดมศึกษา และพัฒนาสู่การเป็นผู้ประกอบการที่มีศักยภาพโดยเน้นผลิตภัณฑ์ที่มาจากผลงานวิจัย/เทคโนโลยี/องค์ความรู้ ส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา คณาจารย์และนักวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา ให้มีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีทางด้านอุตสาหกรรม และสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับภาคอุตสาหกรรมเอกชน เสริมสร้างกลไก (Mechanism) ระบบการนำผลงานวิจัย นวัตกรรม เทคโนโลยี และทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property) จากองค์ความรู้ทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษามาเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และสร้างผู้ประกอบการใหม่ เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กร (Core Culture) ของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม และองค์ความรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคม-เศรษฐกิจและสามารถยกระดับขีดความสามารถเชิงการแข่งขันของประเทศ (ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ มทร.ศรีวิชัย, 2558)

อย่างไรก็ตาม การส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการสามารถทำได้ตั้งแต่ยังไม่ได้เป็นผู้ประกอบการหรือกำลังศึกษาอยู่ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม ในการเข้าสู่การเป็น

ผู้ประกอบการในอนาคต ซึ่งผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการได้ จะต้องมีความรู้และคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ คือ มีความคิดสร้างสรรค์ เรียนรู้หรือสร้างนวัตกรรม การยอมรับความเสี่ยง มีความสามารถในการจัดการทั่วไป และต้องมีความมุ่งมั่นในการดำเนินงาน ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวนี้สามารถสร้างและส่งเสริมให้นักศึกษาได้ในขณะกำลังศึกษาอยู่ หากนักศึกษามีคุณลักษณะดังกล่าวร่วมกับสาขาวิชาที่ศึกษาที่มีความเหมาะสม จะช่วยให้นักศึกษามีความตระหนักและแรงบันดาลใจในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจต่อไป

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการศึกษาคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยผ่านการดำเนินงานของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเริ่มต้นในการประกอบธุรกิจ เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนในรายวิชาการเป็นผู้ประกอบการ นำมาออกแบบกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมและสร้างความตระหนักในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา และตัดสินใจในการประกอบธุรกิจและเติบโตเป็นผู้ประกอบการต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

สมมุติฐาน

1. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยแตกต่างกัน
2. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสาขาวิชาที่ศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยแตกต่างกัน
3. คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่แตกต่างกันส่งผลต่อแรงจูงใจส่งผลการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการ

ขอบเขตการวิจัย

- 1.ด้านประชากร คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
- 2.ด้านเนื้อหา ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ รายรับของนักศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา และคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย การมุ่งมั่นในความสำเร็จ ภาวะความเป็นผู้นำ กล้าเสี่ยงและกล้าตัดสินใจ ความรับผิดชอบ การสร้างสรรค์นวัตกรรม การเรียนรู้และพัฒนาตนเอง จริยธรรมทางธุรกิจ และแรงจูงใจ

ที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

3.ด้านพื้นที่ ผู้วิจัยทำการศึกษานักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งได้ดังนี้

ทฤษฎี E.R. G. ของ Alderfer (Existence Relatedness Growth) Alderfer ได้ปรับปรุงลำดับขั้นความต้องการของ Maslow เป็นความต้องการ 3 ระดับ ดังนี้

1. ความต้องการดำรงชีวิตอยู่ (existence needs) คือ ความต้องการทางร่างกายและความปลอดภัย ความต้องการรายได้ สวัสดิการและสภาพแวดล้อมการทำงาน
2. ความต้องการความสัมพันธ์ (relatedness needs) คือ ความต้องการทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในสถานที่ทำงาน
3. ความต้องการเจริญเติบโต (growth needs) คือ ความต้องการภายในเพื่อการพัฒนาส่วนบุคคล ความต้องการของบุคคลที่จะเจริญเติบโตพัฒนา และใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ด้วยการแสวงหาโอกาส และการเอาชนะความท้าทายใหม่ ๆ Domjan(อ้างอิงในซาคริส เชื่อนสูงค์, 2559)

ทฤษฎีแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการ จะมีความเกี่ยวข้องกับจิตวิทยาของคอร์ก โดยทฤษฎีได้ ค้นหาสิ่งที่เฉพาะเจาะจงในตัวบุคคลตั้งแต่พฤติกรรมการณ์เริ่มต้น การกำกับดูแลและการหยุดกระทำ ความสัมพันธ์ 2 สิ่งที่เป็นแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการคือ ทฤษฎีแรงผลักและแรงดึง (Push & pull theory) (Gilad & Levine, 1986) (อ้างอิงในจรียา กอสุขทวีคุณ,2561)โดยทฤษฎีแรงผลักคือ การที่บุคคลผลักดันตัวเองสู่ การประกอบกิจการจากแรงกดดันแง่ลบ เช่น การไม่พึงพอใจกับงาน ความยากในการหางาน เงินเดือนไม่เพียงพอหรือความไม่ยืดหยุ่นของตารางการทำงาน ในขณะที่ทฤษฎีแรงดึงคือ การที่บุคคล มีความสนใจในการประกอบกิจการที่ต้องการสร้างขึ้นมาเองเพื่อเติมเต็มความมั่งคั่งและความปรารถนา

แรงจูงใจเป็นแนวคิดเสมือนกับความคาดหวังเป็นตัวรับรู้ความเป็นไปได้และความสามารถของตนเองเพื่อคาดการณ์ความตั้งใจในการเป็น ผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการมักจะได้รับแรงจูงใจจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจโดยความเข้าใจทาง เศรษฐกิจในการเริ่มต้นทำธุรกิจคือการมุ่งเน้นไปที่ผลประโยชน์หรือความพึงพอใจในอาชีพ ผู้ประกอบการ Baumol (อ้างอิงใน novabizz.com,2564)

ทฤษฎีของ Frese เรื่อง คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ได้มีการเสนอคุณลักษณะของผู้ประกอบการไว้ดังนี้ ความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ ความใส่ใจในความสำเร็จ

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ เป็นแนวพฤติกรรมในการดำเนินงานและเป็นสิ่งที่กำหนดความสำเร็จของกิจการ เพราะผู้ประกอบการจะต้องสามารถต่อสู้และยืนหยัดได้ในทุก ๆ สถานการณ์ ดังนั้น การค้นหาคุณลักษณะสำคัญสำหรับการเป็นผู้ประกอบการที่ดี จะช่วยในการเตรียมความพร้อมทำให้รู้จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง และพัฒนาทักษะ ความสามารถในการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น (ฝนทิพย์ ฆารไสว, 2554) ได้เสนอแนวความคิดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการไว้ 11 ด้าน ดังนี้ 1. พันธะความมุ่งมั่นและความพยายาม 2. ด้านความต้องการความสำเร็จและการเติบโต 3. ด้านเน้นที่โอกาสและเป้าหมาย 4. ด้านความคิดริเริ่มและความรับผิดชอบ 5. ด้านการแก้ไขปัญหาอย่างไม่ย่อ 6. ด้านความสมจริงและมีอารมณ์ขัน 7. ด้านค้นหาและใช้ข้อมูลย้อนกลับ 8. ด้านอำนาจจากภายในตน 9. ด้านคิดพิจารณาเกี่ยวกับความเสี่ยง 10. ด้านความต้องการสถานภาพ 11. ด้านยึดหลักคุณธรรมและมีความน่าเชื่อถือ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชลลดา เจียมจิตวานิชย์ (2563) ได้ทำการวิจัย ตัวแบบการเป็นผู้ประกอบการใหม่ของนักศึกษาปริญญาตรีสังกัดมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการใหม่โดยภาพรวม ทั้ง 5 ด้านมีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลกับตัวแบบการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ของนักศึกษาปริญญาตรีสังกัด มหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่า ปัจจัยด้านบุคลิกภาพของความเป็นผู้ประกอบการ (personality traits) ได้แก่ ความหลงใหลในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ การรับรู้ความสามารถของตนเอง ทศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมี นวัตกรรม และสำหรับปัจจัยด้านความพึงพอใจในงานนั้นส่งผลเชิงลบต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็น ผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ตามลำดับ

กานติมา สุริย์จามร (2562) การศึกษาคุณสมบัติผู้ประกอบการ ภาวะผู้นำความพร้อมการเป็นผู้ประกอบการและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่มีผลต่อความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการกรณีศึกษาผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างแห่งหนึ่ง พบว่า ผลการวิเคราะห์พบว่า คุณสมบัติผู้ประกอบการ ซึ่งประกอบด้วย ด้านความเป็นอิสระ ด้านการสร้างนวัตกรรม ด้านการทำงานเชิงลึก ด้านความสามารถในการแข่งขัน และด้านการเผชิญความเสี่ยง ที่มีผลต่อความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านคุณสมบัติผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ด้านความเป็นอิสระ ด้านการสร้างนวัตกรรม ด้านการทำงานเชิงลึก ด้านความสามารถในการแข่งขัน และด้านการเผชิญความเสี่ยง ซึ่งมีระดับความคิดเห็นมากลำดับที่ 1 คือ ด้านการทำงานเชิงลึก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 รองลงมาตามลำดับ คือด้านการเผชิญความเสี่ยงมีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ด้านความเป็นอิสระ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.16 ด้านความสามารถในการแข่งขันและด้านการสร้างนวัตกรรม มีระดับความคิดเห็นมาก 33 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 และผลรวมปัจจัยด้านคุณสมบัติของการเป็นผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์

พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปรผลระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับภาวะความเป็นผู้นำซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้นำแบบชี้หน้าด้านผู้นำแบบสนับสนุน และด้านพฤติกรรมของผู้นำที่มีผลต่อความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับ เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติผู้ประกอบการ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ด้านผู้นำแบบชี้หน้าด้านผู้นำแบบสนับสนุนและด้านพฤติกรรมของผู้นำซึ่งมีระดับความคิดเห็นมากที่สุดลำดับที่ 1 คือ ด้านผู้นำแบบสนับสนุน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 รองลงมาตามลำดับคือ ด้านผู้นำแบบชี้หน้าและพฤติกรรมของผู้นำมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และ ผลรวมภาวะความเป็นผู้นำมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ตามลำดับ

วรพรรณ รัตนทรงธรรม (2563) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจผลิตและจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์ขนาดเล็กของผู้ประกอบการชาวลำพูนในจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการชาวลำพูนในจังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบ ไปด้วยปัจจัยหลัก 3 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านจิตวิทยาและลักษณะบุคลิกภาพของผู้ประกอบการ พบว่าผู้ประกอบการมีความรู้และประสบการณ์ในอดีตเกี่ยวกับธุรกิจและผู้ประกอบการเข้าไปมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนการดำเนินงาน มีความซื่อสัตย์ สุจริตเป็นพื้นฐานสำคัญในการดำเนินธุรกิจ 2) ปัจจัยด้านทักษะในการจัดการและฝึกอบรมของผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการมีการวางแผนและควบคุมการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของธุรกิจให้โอกาสพนักงานได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานตามความเหมาะสม 3) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า ผู้ประกอบการมีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันจะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วิธีการดำเนินงานวิจัย

แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสม ซึ่งได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานวิจัย มีรายละเอียดขั้นตอน ดังนี้

กลุ่มประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล โดยมีลักษณะตั้งข้อคำถามเป็นแบบเลือกคำตอบตามตัวเลือกที่กำหนด โดยผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว เพื่อช่วยในการอภิปรายผล ได้แก่ เพศ รายรับของนักศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีลักษณะตั้งข้อคำถามเป็นการเลือกคำตอบแบบประเมินค่า เพื่อช่วยในการอภิปรายผล ปัจจัยด้านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีลักษณะตั้งข้อคำถามเป็นการเลือกคำตอบแบบประเมินค่าเพื่อวัดแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการ

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นให้กลุ่มตัวอย่างตอบนั้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถามก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริงโดยการสร้างแบบสอบถามหลังจากนั้นได้นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม ภาษาที่ใช้กับประเด็นที่ต้องประเมิน โดยนำคำตอบที่ได้เป็นข้อมูลที่ใช้สำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือให้มีคุณภาพเครื่องมือวิจัย จำนวน 3 ท่าน ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence : IOC) โดยมีค่าคะแนนอยู่ที่ 0.975 ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องโดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด เพื่อจะได้นำมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ผลลัพธ์ค่าความเชื่อมั่นจากแบบสอบถามเท่ากับ 0.975 และระยะเวลาในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวันที่ ตุลาคม – ธันวาคม พ.ศ. 2564

วิธีการเก็บข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 310 คน โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ออนไลน์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำราเรียน เอกสาร บทความ นิตยสาร วารสาร วิทยานิพนธ์ และผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมไปถึงข้อมูลทางสถิติของภาครัฐและเอกชน ตลอดจนการสืบค้นจากฐานข้อมูลออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ รายรับของนักศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) การหาร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และการวัดการกระจายของข้อมูล (Standard Deviation)

การวิเคราะห์เชิงสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานในการวิจัย เพื่อสรุปผลอ้างอิงไปยังประชากรของการศึกษาในครั้งนี้ จะตั้งระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะนำข้อมูลที่ได้จากวิธีการสำรวจโดยแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์สถิติด้วยข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS เพื่อทดสอบสมมติฐานของแต่ละข้อ โดยใช้สถิติต่างๆในการวิเคราะห์ดังนี้

ทดสอบสมมติฐานข้อ 1 เป็นการหาค่าความแตกต่างระหว่างตัวแปร 3 กลุ่มขึ้นไป ทดสอบตัวแปรสาขาวิชาที่ศึกษา ด้วยสถิติ One -Way Analysis of Variance (ANOVA) เพื่อทดสอบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ รายรับของนักศึกษา สาขาวิชาศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจในการประกอบธุรกิจแตกต่างกัน โดยเมื่อเกิดการยอมรับสมมติฐานแล้วได้ทำการทดสอบหาค่าความแตกต่างเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Different (LSD) เพื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทดสอบสมมติฐานข้อ 2 เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว คือ คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ได้แก่ การมุ่งมั่นในความสำเร็จ ภาวะความเป็นผู้นำ กล้าเสี่ยง ความรับผิดชอบ การสร้างสรรค์นวัตกรรม การเรียนรู้และพัฒนาตนเอง จริยธรรมทางธุรกิจ มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการ ใช้สถิติ Regression วิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม การวิจัยนี้มีกลุ่มประชากรทั้งหมด 637 คน โดยเป็นนักศึกษาจากคณะบริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ทั้ง 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาการบัญชี สาขาการตลาด สาขาการจัดการ และสาขาระบบสารสนเทศ และการวิจัยนี้มีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 310 เป็นเพศชาย จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 19 และเป็นเพศหญิง จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 81 มีรายรับต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 71.9 มีรายรับต่อเดือน 5,001-10,000 บาท จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 มีรายรับต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 มีผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาในสาขาการบัญชี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 ศึกษาในสาขาการตลาด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ศึกษาในสาขาการจัดการ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 ศึกษาในสาขาระบบสารสนเทศ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 19

ผลการวิเคราะห์ระดับตัวแปรของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้ทำการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา ในด้านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการประกอบด้วย 1) การมุ่งมั่นในความสำเร็จ 2) ภาวะผู้นำ 3) กล้าเสี่ยงและกล้าตัดสินใจ 4) ความรับผิดชอบ 5) การสร้างสรรค์นวัตกรรม การเรียนรู้และพัฒนาตนเอง 6) จริยธรรมทางธุรกิจ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายละเอียดดังนี้ ปัจจัยด้านความมุ่งมั่นในการประสบความสำเร็จมีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$, S.D = 0.72) ด้านภาวะความเป็นผู้นำมีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$, S.D = 0.68) ด้านกล้าเสี่ยงมีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D = 0.71) ด้านความรับผิดชอบต่อผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.36$,

S.D = 0.63) ด้านสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้และพัฒนาตนเองมีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D = 0.65) ด้านจริยธรรมทางธุรกิจมีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D = 0.62) ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย นั้น มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D = 0.71)

ผลการทดสอบสมมติฐาน สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายรับที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยแตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสาขาวิชาที่ศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยแตกต่างกันไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน สมมติฐานที่ 3 คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่แตกต่างกันส่งผลต่อแรงจูงใจส่งผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการ

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นผู้ประกอบการ โดยปัจจัยด้านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ด้านความมุ่งมั่นในความสำเร็จ ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$, S.D = 0.72) และปัจจัยด้านกล้าเสี่ยง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D = 0.71) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ดร.ภัทรานิษฐ์ สรเสริมสมบัติ (2561) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงาน และมีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ผลการจัดกลุ่มปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ พบว่า มี 7 คุณลักษณะ ได้แก่

1) ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ 2) ความกล้าเสี่ยง 3) ความอดทนต่อภาวะคลุมเครือ 4) ประเภทของแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจ 5) ทักษะคติเชิงบวกที่มีต่อความล้มเหลว 6) ทักษะคติที่ดีต่อความแปลกใหม่ และ 7) ความเชื่อมั่นในศักยภาพของตน ผลทดสอบอิทธิพลของคุณลักษณะที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ, ความกล้าเสี่ยง, ความอดทนต่อภาวะคลุมเครือ, ประเภทของแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจ, ทักษะคติเชิงบวกที่มีต่อความล้มเหลว และทักษะคติที่ดีต่อความแปลกใหม่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นผู้ประกอบการ โดยปัจจัยภายในด้านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ด้านความรับผิดชอบ ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.36$, S.D = 0.63)ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จุฑาพร รัตนโชคกุล (2561)

ได้ทำการศึกษาเส้นทางสู่ความสำเร็จของการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลที่ขายสินค้าออนไลน์ ซึ่งพบว่า การที่ผู้ประกอบการจะดำเนินธุรกิจจนประสบความสำเร็จนั้น จะต้องมีส่วนประกอบธุรกิจดิจิทัลออนไลน์ 9 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ค้นหาความชอบ/ความถนัด 2) มองหาโอกาสทางธุรกิจของสินค้า/บริการ 3) ตำแหน่งทางธุรกิจ 4) หาลูกค้าเป้าหมาย 5) สร้างเครือข่าย 6) การสร้างตัวตนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ 7) การเสนอขายลูกค้า 8) ปิดการขาย 9) บริการหลังการขาย โดยผู้ประกอบการธุรกิจควรมีคุณลักษณะของเฉพาะบุคคล ดังนี้ 1) ต้องการความสำเร็จ 2) มีความรับผิดชอบ 3) ยอมรับความเสี่ยง 4) มีความยืดหยุ่นและอดทน 5) มีการตอบสนองรวดเร็ว 6) มีความเชื่อมั่นในตนเอง 7) มีมนุษยสัมพันธ์ดี 8) มีความรู้ทางเทคนิคและประสบการณ์

ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$, S.D = 0.68) และปัจจัยด้านสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D = 0.65) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กานติมา สุริย์จามร (2562) การศึกษาคุณสมบัติผู้ประกอบการ ภาวะผู้นำความพร้อมการเป็นผู้ประกอบการและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่มีผลต่อความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการกรณีศึกษาผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างแห่งหนึ่ง พบว่า ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปรผลระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับคุณสมบัติผู้ประกอบการ ซึ่งประกอบด้วย ด้านความเป็นอิสระ ด้านการสร้างนวัตกรรม ด้านการทำงานเชิงลึก ด้านความสามารถในการแข่งขัน และด้านการเผชิญความเสี่ยง ที่มีผลต่อความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านคุณสมบัติผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ด้านความเป็นอิสระ ด้านการสร้างนวัตกรรม ด้านการทำงานเชิงลึก ด้านความสามารถในการแข่งขัน และด้านการเผชิญความเสี่ยง ซึ่งมีระดับความคิดเห็นมากลำดับที่ 1 คือ ด้านการทำงานเชิงลึก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 รองลงมาตามลำดับ คือด้านการเผชิญความเสี่ยงมีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ด้านความเป็นอิสระ มีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.16 ด้านความสามารถในการแข่งขันและด้านการสร้างนวัตกรรม มีระดับความคิดเห็นมาก 33 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 และผลรวมปัจจัยด้านคุณสมบัติของการเป็นผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปรผลระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับภาวะความเป็นผู้นำซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผู้นำแบบชี้นำด้านผู้นำแบบสนับสนุนและด้านพฤติกรรมของผู้นำที่มีผลต่อความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับ เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติผู้ประกอบการ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ด้านผู้นำแบบชี้นำด้านผู้นำแบบสนับสนุนและด้านพฤติกรรมของผู้นำซึ่งมีระดับความคิดเห็นมากที่สุดลำดับที่ 1 คือ ด้านผู้นำแบบสนับสนุน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 รองลงมาตามลำดับคือ ด้านผู้นำแบบชี้นำและพฤติกรรมของผู้นำมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และ ผลรวมภาวะความเป็นผู้นำมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ตามลำดับ และมีความสอดคล้องกับการวิจัยของ ลัลนา วงษ์ประเสริฐ (2562) ผลการศึกษาคุณลักษณะผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมของนักศึกษาสาย อาชีวศึกษาตามแนวทางประเทศไทย 4.0 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบในการเป็นผู้ประกอบการเชิง

นวัตกรรมของนักศึกษาสายอาชีพจะตามแนวทางประเทศไทย 4.0 พบว่า คุณลักษณะที่สำคัญคือ ยึดถือหลักคุณธรรมและความน่าเชื่อถือ รองลงมา คือ มีความซื่อสัตย์ซึ่งเป็นคุณธรรม ประการหนึ่งที่ทำให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จและรู้จักถ่อมตน ไม่คุยโอ้อวดถึง ความฉลาด และความสามารถและการพัฒนาของตน ตามลำดับ

ปัจจัยด้านจริยธรรมทางธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D = 0.62)ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของวิไล พึ่งผล (2561) ได้ศึกษาคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจผ่านความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพ พบว่า จิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อทางด้านศักยภาพการดำเนินธุรกิจ ด้านการยอมรับในคุณค่าของผู้อื่น ด้านการมีปฏิสัมพันธ์สื่อสารระหว่างสังคม และการดำเนินธุรกิจสตาร์ทอัพมีอิทธิพลเชิงบวก ต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันผลการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางปรับแผนการพัฒนาพฤติกรรมแก่ทุกระดับใน องค์การขนาดเล็กถึงขนาดใหญ่ทำให้ผลดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จในอนาคต อย่างไรก็ตามการวิจัยนี้พบ 5 ตัวแปรย่อยทางด้านศักยภาพการดำเนินธุรกิจคือ มุ่งมั่นในความสำเร็จ ทำงานเชิงรุก จริยธรรมในการดำเนินงาน เผชิญหน้ากับความเสี่ยง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องไม่มีอิทธิพลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันโดยมีทฤษฎีสันับสนุนเหตุผลสำคัญที่ผู้ประกอบการจะต้องทำความเข้าใจและดำเนินการอย่างถูกวิธี เพื่อใช้ตัวแปรเหล่านี้สนับสนุนการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันในอนาคตโดยจำเป็นต้องเรียนรู้และพัฒนาในระยะยาวจึงจะประสบความสำเร็จ

แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการภายในที่มีการเป็นผู้ประกอบการ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D = 0.71) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพิมพ์วิภา พูลสวัสดิ์ (2562) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ: กรณีศึกษานักศึกษาด้านบริหารธุรกิจในภาคใต้ของประเทศไทย พบว่าทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการสามารถส่งอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ดังนั้นสิ่งสำคัญในการสนับสนุนเพื่อส่งเสริมการเริ่มต้นทำธุรกิจของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในยุคศตวรรษที่ 21 จึงควรมุ่งเน้นไปที่การให้ความสำคัญกับการทำให้บุคคลมีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นผู้ประกอบการ เพราะจะทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมการเป็นผู้ประกอบการในอนาคตได้ และยังได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยด้านทุนทางจิตวิทยาต้านบวก ที่ส่งผลให้บุคคลมีแรงจูงใจเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่และควรพัฒนา นักศึกษาให้มีบุคลิกลักษณะด้านแนวโน้มของการยอมรับ ความเสี่ยงมากขึ้น เพราะการเป็นผู้ประกอบการนั้นการชอบความเสี่ยงเป็นคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่สำคัญ เพื่อที่จะทำให้สามารถที่จะตัดสินใจดำเนินธุรกิจได้ดีมากยิ่งขึ้นและยังส่งเสริมให้บุคคลนั้นมีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการได้มากขึ้นในทิศทางเดียวกัน เพื่อสนับสนุนให้นักศึกษามีความพร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการหลังสำเร็จการศึกษาทำให้ส่งเสริมการสร้างสังคมผู้ประกอบการและมีแนวทางที่จะผลักดันให้เกิด ผู้ประกอบการใหม่ตามนโยบายของภาครัฐที่กำหนดไว้

3. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า ปัจจัยด้าน

คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ การมุ่งมั่นในความสำเร็จ ภาวะความเป็นผู้นำ กล้าเสี่ยง ความรับผิดชอบ การสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง จริยธรรมทางธุรกิจ มีความสำคัญเท่าเทียมกับในการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการ โดยจำให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายใน ด้านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ดังนั้น ทางคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยและศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ จึงควรพิจารณาในการร่วม ดังนี้

1. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ควรนำมาพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนในรายวิชาการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อสร้างและปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ทั้งด้านการเรียนการสอน การฝึกประสบการณ์ รวมไปถึงการปลูกฝังแนวคิดการเป็นผู้ประกอบการแก่นักศึกษา

2. ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ควรนำเข้ามาดูแลไปใช้ออกแบบกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมและสร้างความตระหนักรู้ในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

บรรณานุกรม

กฤติน โภยวิริยะกุล. (2559).ความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์.วิทยานิพนธ์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,กรุงเทพฯ

กานติมา สุริย์จามร.(2562).คุณสมบัติผู้ประกอบการ ภาวะผู้นำความพร้อมการเป็นผู้ประกอบการและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่มีผลต่อความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการกรณีศึกษาผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างแห่งหนึ่ง วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัย,กรุงเทพฯ

จริยา กอสุขทวีคุณ.(2561).การศึกษาแรงจูงใจและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย.วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ,กรุงเทพฯ

จุฑาพร รัตนโชคกุล.(2561).เส้นทางสู่ความสำเร็จของการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลที่ขายสินค้าออนไลน์. วิทยานิพนธ์คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร,กรุงเทพฯ

ชลลดา เจียมจิตวานิชย์.(2563).ตัวแบบการเป็นผู้ประกอบการใหม่ของนักศึกษาปริญญาตรีสังกัดมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.วิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจดุขฎีบัณฑิตสาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น,กาญจนบุรี

ณิชภา สายทอง.(2559).แรงจูงใจในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการบริเวณตลาดไท จังหวัดปทุมธานี.วิทยานิพนธ์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ,กรุงเทพฯ

ปรัชญา เหมสว่าง.(2562). ปัจจัยความสำเร็จของการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา. วิทยานิพนธ์คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาผู้นำทางสังคมธุรกิจและการเมืองวิทยาลัยนวัตกรรมสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต,กรุงเทพฯ

พิมพิกา พูลสวัสดิ์.(2562).ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ:กรณีศึกษานักศึกษาระดับบริหารธุรกิจในภาคใต้ของประเทศไทย.วิทยานิพนธ์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์,สงขลา

ดร.ภัทรานิชฐ์ สรเสริมสมบัติ.(2561).คุณลักษณะที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.วิทยานิพนธ์การจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่,เชียงใหม่

ลลิตา วงษ์ประเสริ.(2562).คุณลักษณะผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมของนักศึกษาสาย อาชีวะตามแนวทางประเทศไทย 4.0 .วิทยานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร ,นครปฐม

วรพรรณ รัตนทรงธรรม.(2563).ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจผลิตและจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์ขนาดเล็ก:กรณีศึกษา ผู้ประกอบการชาวลำพูนในจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (บริหารธุรกิจ) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี,ปทุมธานี

วิไล พึ่งผล.(2561).คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจผ่านความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพ.วิทยานิพนธ์การจัดการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ .กรุงเทพฯ

สว่างพงษ์ แซ่จิ่ง.(2559).ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจแฟรนไชส์ร้านอาหารไทยประเภทร้านก๋วยเตี๋ยว.วิทยานิพนธ์คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารธุรกิจสำหรับผู้บริหาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา,ชลบุรี

อนงค์ รุ่งสุข.(2559).ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. วิทยานิพนธ์การจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์,กรุงเทพฯ

Arief Dwi Saputra(2021) How personal factors grow students' interest in entrepreneurship. Universitas Muhammadiyah Yogyakarta

Ain Zuraini Zin Aris (2018) The Influence of Self-Efficacy on Entrepreneurial Intention among Engineering Students. Universiti Malaysia Perlis (UniMAP), Malaysia

Emilia Hermana(2017)Entrepreneurial Intention among Engineering Students and Its Main Determinants. University of Medicine, Pharmacy, Sciences and Technology of Tirgu-Mures , Tirgu-Mures, Romania

Minjung Kim and Min Jae Park(2018) Entrepreneurial education program motivations in shaping engineering students'entrepreneurial intention. Seoul School of Integrated Sciences and Technologies,Seodaemun-gu, Seoul, Republic of Korea

Virginia Barba-Sánchez (2017) Entrepreneurial intention among engineering students: The role of entrepreneurship education. University of Castilla-La Mancha, Department of Business Science, Spain

Virginia Hernández and Javier Peña Miguel(2019) Entrepreneurial Intention of Engineering Students: The Role of Social Norms and Entrepreneurial Self-E_cacy. Department of Mechanical Engineering; Institute of Entrepreneurship and Family Business,Universidad Carlos III de Madrid, Avenida de la Universidad 30, 28911 Leganés, Spain

Xianyue Liu¹ (2019) Research on the Effects of Entrepreneurial Education and Entrepreneurial Self-Efficacy on College Students' Entrepreneurial Intention. usiness School, Huaqiao University, Quanzhou, China